

derimod mener, at der til at udføre de geistlige Forretninger udfordres en Kaldelse til en bestemt Virksomhed; saa er han gaaet meget for vidt, idet han har udstrakt denne Rettighed til alle ordinerede Personer. Den ærede Forslagsstiller sagde, at det vel kunde være, at der manglede een eller anden Ting, men det skulde da Comiteen udføre. Jeg troer, at den Ansøvelse, der ligger til Grund for en saadan Udtalelse, er uheldig; det er ikke heldigt, naar enkelte Medlemmer tage Lovgivningsinitiativet, at de saa kaste den egentlige Affattelse over paa Thinget. Det forekommer mig, at der til at fremkomme med Lovforslag tillige udfordres, at den, der fremkommer med dem, har den Overbeviisning, at de virkelig tilfredsstille alle Krav, som efter Bedkommandens Mening burde gjøres gjældende. Iøvrigt kan jeg ikke nægte, at den ærede Forslagsstiller har fuldkommen Ret i, at der mangler Noget; der mangler visse ikke saa Bestemmelser, som vilde være en nødvendig Folge af hans Forslag. Saaledes, for at holde mig til eet Punkt, med Hensyn til Ugteffabs Indgaaelse, hvor alle de i borgerlig Henseende saa særdeles vigtige Bestemmelser om Tilhøningen aldeles mangle; de ligeledes for de borgerlige Forhold vigtige Bestemmelser med Hensyn til Kirkebøgerne mangle ogsaa aldeles, og da Kirkebøgerne ere officielle Actstykker, maatte der dog ogsaa træffes Bestemmelser derom. Der mangler den hele Række af Enkeltheder i Bestemmelserne, hvorved det vilde være muligt, at Forslaget virkelig skulde kunne træde ud i det praktiske Liv. Jeg kan derfor ikke nægte, at det vilde være meget hensigtsmæssigt, hvis man kunde formaae den ærede Forslagsstiller til at tage sit Forslag tilbage; det vilde være hensigtsmæssigt af flere Grunde. Ved at bruge Initiativet til at komme med Lovforslag, maa man have en vis Betænkksomhed og vide at skønne Tidernes Tegn. Naar et Thing føler sig i stor Kraft, føler, at det med Lethed vil kunne sætte de Ansøvelser igennem, der gjøre sig gjældende, da behøves der ikke stor Betænkksomhed; men derimod forekommer det mig, at der udfordres større Betænkksomhed, naar man lever under Forhold, hvor det dog let kunde være, at Regjeringens modsatte An-

skuelse kunde fremkalde Brugen af Vetoet. Jeg troer ikke, det er godt, om man vænnede Regjeringen til ofte at bruge Vetoet; det er Noget, man bør søge at undgaae, og derfor troer jeg ogsaa, at det under visse Tidssomstændigheder er hensigtsmæssigt, at man holder noget igjen med sin Lyft til at gjøre Forandringer i den bestaaende Lovgivning. Jeg skal hertil sige, at det vilde forekomme mig underligt, om man vilde tage dette enkelte Forslag for, uagtet Grundloven har tilsagt Folketirken en Forsatning; det vilde forekomme mig underligt, om man vilde udtage et saadant enkelt Punkt og gjøre det til Gjenstand for en saa stor Forandring som den foreslaaede, uden at vide, om den kunde passe ind i den hele paatænkte tilkommende Forsatning eller ikke. Jeg kan paa den anden Side heller ikke tilbageholde Dnsket om, at Regjeringen ikke vil være uirksom i denne Retning; Regjeringens Uirksomhed med Hensyn til saadanne Anliggender frembringer efter min Mening netop disse Forsøg paa at forandre Et eller Andet, der trykker, hvilket neppe er heldigt; jeg vilde ansee det for meget bedre, om Regjeringen tog Initiativet. Jeg skal sluttelig kun udtale, at jeg ogsaa for mit Bedkommende vilde ønske, at der blev indrømmet en større Frihed end den, der nu finder Sted; jeg indrømmer, at ogsaa jeg vilde ønske, at Sognebaandet kunde løses i en højere Grad end nu er Tilfældet. Jeg vilde derfor med sand Glæde have seet et Lovforslag fremkomme, der havde gjort et alvorligt Forsøg paa at høre de med disse Forholds Ordning forbundne Bæmseligheder; men den blotte Udtalelse af Dnsket er — og dertil samstemmer jeg med den ærede Forslagsstiller — endnu meget langt fra at være et Lovforslag. Jeg skal i den Henseende ogsaa henholde mig til, hvad der er oplyst af den ærede Rigsdagsmand, der havde Ordet før mig. Der er en Mængde Forhold, som behøve en omhyggelig Undersøgelse, en Række af enkelte Bestemmelser, som burde tilføies, og paa alt det har den ærede Forslagsstiller ikke indladt sig, men han har blot udtalt sit Princip. Det foreliggende Forslag er, om jeg saa maa sige, ikke Forslag til en Lov, men det Høieste, det efter min Mening kunde være, det er et Forslag til en Resolution, hvorved